

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 131: Forslag til lov om ændring af lov om varmekorrigering af gas- og varmeprisudvalgets kompetence m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

I 1990 vedtog Folketinget en lov, der påbød fjernvarmeværker og blokvarmecentraler over en vis størrelse at overgå til gasfyring.

I den forbindelse havde man nok overset en lille detalje, for flere af disse værker har en sådan størrelse, at de ville blive forbrugere af mere end 300.000 m³ naturgas. Når man er det, så er man ude over, skal vi sige ankeinstansen, Gas- og Varmepriisudvalget, og det vil igen sige, at disse storforbrugere må holde sig til faste gældende tariffer. Det er ikke særlig tilfredsstillende, for de vil ofte være at sammenligne med større industrivirksomheder, som jo har en anden mulighed for at forhandle pris og vilkår.

Lovforslaget her giver så den mulighed ikke at forhandle frit, men at bruge Gas- og Varmepriisudvalget som ankeinstans. Vi finder det yderst rimeligt, at man får den mulighed. Samtidig er det så også indbygget i lovforslaget, at ministeren bemyndiges til at udforme regler for fastsættelse af prisen, hvis det bliver nødvendigt.

Som sagt en rimelig og fornuftig løsning på de store forbrugeres problem i første omgang.

Peter Hansen-Nord (V):

Målsætningen, som ligger i forslaget, er Venstre enig i.

Det virker som et lille, ubetydeligt forslag, men det kan jo godt have ret stor effekt måske oven i købet over for de regionale selskaber, som jo har nogle i forvejen indgåede aftaler, der beskriver, hvordan de skal opføre sig.

Nu oplever de, at ministeren flytter kompetencen fra sig selv over til Gas- og Varmepriisudvalget, så hvor man ikke har kunnet sætte spørgsmålstegn ved prisfastsættelsen i de forskellige tariffer, dér må man sige, at de regionale gasselskaber nu skal have deres priser behandlet i Gas- og Varmepriisudvalget. Det er

for så vidt også godt nok, som jeg sagde tidligere.

Problemet er naturligvis her, om dette udvalg med den sammensætning, det har, er i stand til at behandle disse sager også ud fra et habilitets-kriterium. Kan de behandle de her sager neutralt nok? Sagen er jo den, at det for en stor del bliver køberne, der sidder og behandler deres egne anker, havde jeg nær sagt.

Jeg kan godt forstå, at de regionale selskaber, som i forvejen er nervøse for deres økonomi, vipper med øjenbrynene og spørger: Kan vi nu forvente, at det her bliver behandlet ordentligt, så vores økonomi ikke bliver udhulet ad bagdøren? Så det er en problematik, som jeg mener vi bør diskutere sammen med ministeren: Hvordan kan vi imødegå de situationer?

Der er ingen tvivl om, at i relation til EU's almindelige konkurrencebestemmelser vedrørende ankeinstanser peger man på, at det skal være uvildige mennesker, der sidder i disse ankeinstanser, som ikke har fingrene nede i kagedåsen på noget tidspunkt.

Det er det, man kalder en neutral behandling af en klage, og det er altså det, jeg tillader mig at sætte et spørgsmålstegn ved.

Vi er tilfredse med i Venstre, at industriel kraftvarme ikke er omfattet, og her er det – så vidt jeg kan vurdere – beskrevet, så jeg kan forstå det, at de, der er tvangstilsluttet, heller ikke er omfattet, og det er en ting i forslaget, som vi hilser med tilfredshed i Venstre: At den frie prisme-konkurrence kan fortsætte over for industrien og over for dem, som stadig væk kun har ministeren som ankeinstans.

Det var vist de kommentarer, jeg har. Venstre er som sagt enig i målsætningen med forslaget, og vi forventer, at vi kan få afklaret nogle af de ting, jeg her har nævnt, under udvalgsbehandlingen.

Eva Møller (KF):

Også Det Konservative Folkeparti er enig i den målsætning, der ligger i ministerens lovforslag her. Vi finder det rimeligt, at man som tvangsaf-tager af naturgas har en mulighed for, hvis man ikke er en kæmpestor kunde, at anke prisen et eller andet sted. Vi mener, at når man oprindeligt undtog disse fra ankebestemmelserne, var det, fordi de på det tidspunkt, da man lavede reglerne, havde en mulighed for at gå over til en anden type brændsel, og dermed stod man i en stærkere forhandlingsposition.